

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118359120
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118359120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec T., XXX XX T., o zaplatenie 444,93,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 17Csp/149/2018-108 zo dňa 26. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 17Csp/149/2018-108 zo dňa 26. septembra 2019, v napadnutej časti II. výrokovej vety, ktorou súd návrh žalobcu vo zvyšku zamietol m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 444,93,- Eur od 09.10.2018 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet žalobcu vedený v Prima banka Slovensko, a.s., IBAN: L

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 444,93,- Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 09.10.2018 do zaplatenia, druhou výrokovou vetou vo zvyšku zamietol návrh žalobcu a treťou výrokovou vetou priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V štvrtej výrokovej vete súd uviedol, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Súd na odôvodnenie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 444,93,- Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, a to na tom skutkovom základe, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzavreli dňa 05.04.2016 rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, na základe ktorej právny predchodca zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet. Žalovaný sa uzavretou zmluvou zaviazal platiť poplatky podľa sadzobníka poplatkov a udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás a poplatkov. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovanému vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 444,93,- Eur ako rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami. Žalovaný skutkové tvrdenia a výšku dlžnej istiny nepoprel, v konaní zostal pasívny, preto súd považoval zaplatenie sumy vo výške 444,93,- Eur za nesporné, a preto aj v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 444,93,- Eur.

3. K žalobcom uplatnenému úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 444,93,- Eur od 09.10.2018 do zaplatenia súd dospel k záveru, že z podanej žaloby ani z predložených výpisov z účtu žalovaného

nevyplýva či a kedy došlo k zosplatneniu úveru, preto v tejto časti súd žalobe nevyhovел a žalovaného na zaplataenie dohodnutého úroku nezaviazal. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4Obo/143/98, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, v zmysle ktorých dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Súd prvej inštancie poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015 ako aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/287/2018-106 zo dňa 30.05.2019.

4. Žalobca sa zároveň domáhal aj zaplataenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 444,93,- Eur od 09.10.2018 do zaplataenia. Súd žalobe v tejto časti vyhovel, keďže predmetný úrok z omeškania je v súlade s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa pomeru úspechu vo veci.

5. Proti II. výrokovej vete rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalobca v prvom rade namietal, že súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 Civilného sporového poriadku skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. K nároku na úrok vo výške 17,90 % ročne žalobca uviedol, že sa jedná o úrok z titulu prekročenia, pričom aj zákon o spotrebiteľských úveroch počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Žalobca uviedol aj, že úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je odplatom, ktorú klient banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. Žalobca v odvolaní poukázal aj na všeobecné obchodné podmienky ako aj na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov podporujúce jeho tvrdenia. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zároveň, aby mu priznal aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplataeného súdneho poplatku.

6. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd druhú výrokovú vetu rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP zmenil a odvolaniu žalobcu vyhovel.

8. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že dňa 31.10.2018 bol súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal zaplataenia sumy 444,93,- Eur spolu s úrokom vo výške 17,90 % ročne zo sumy 444,93,- Eur od 09.10.2018 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 444,93,- Eur od 09.10.2018 do zaplataenia ako aj náhrady trov konania. Z návrhu vyplýva, že žalovaný žiadosťou zo dňa 05.04.2016 požiadal právneho predchodcu žalobcu o uzatvorenie rámcovej zmluvy o bežnom účte, na základe ktorej žalobca a žalovaný toho istého dňa uzatvorili rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2. Žalovaný bol povinný na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás a poplatkov. Žalovaná istina 444,93,- Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Žalobca v žalobe poukázal aj na oprávnenie banky požadovať za prečerpanie účtu úroky, ktoré vyplýva okrem iného aj z ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Žalobca súdu predložil aj žiadosť o otvorenie bežného účtu a uzatvorenie rámcovej zmluvy zo dňa 05.04.2016 ako aj rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania zo dňa 05.04.2016.

10. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo aj „zákon o spotrebiteľských

úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

11. Podľa § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

12. Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

13. Podľa § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

14. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

15. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

16. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

17. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

18. Podľa čl. 3 bodu 3.3 písm. m) všeobecných obchodných podmienok, majiteľ účtu je povinný prekročenie vyrovnať bez zbytočného odkladu, najneskôr do 30 kalendárnych dní od jeho vzniku, pokiaľ sa v OP alebo v príslušnej zmluve banka nedohodla s klientom inak; ak majiteľ účtu túto povinnosť nesplní, banka má právo zaťažiť bežný účet úrokom z omeškania zo sumy nezaplateného prekročenia.

19. Podľa čl. 3 bodu 3.3 písm. n) všeobecných obchodných podmienok, majiteľ účtu je povinný banke z čerpaného úverového rámca a/alebo z prekročenia platiť úroky za dohodnutých podmienok, podľa pravidiel uvedených v odseku 3.11 tohto článku VOP.

20. V zmysle čl. 3 bodu 3.1 písm. e) všeobecných obchodných podmienok, je majiteľ účtu povinný dodržiavať stanovenú výšku minimálneho zostatku na bežnom účte po celú dobu trvania zmluvného vzťahu, inak je banka oprávnená zmluvu o bežnom účte vypovedať s okamžitou účinnosťou.

21. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v druhej výrokovej vete, ktorou zamietol návrh žalobcu v časti zaplatenia úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 444,93,-Eur od 09.10.2018 do zaplatenia nie je vecne správne, pretože vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci. V prejednávanej veci totiž nedošlo k zosplatneniu úveru, keďže zmluvné strany zmluvu o úvere neuzavreli.

22. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že zmluva o bežnom účte je vždy zmluvou obchodnou, a to bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Záväzkový vzťah, ktorý na základe takejto zmluvy vznikne je absolútnym záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi v celom rozsahu Obchodným zákonníkom. Predložená zmluva o bežnom účte je však aj zmluvou spotrebiteľskou, keďže ju uzatvárala na jednej strane banka ako podnikateľ a na strane druhej fyzická osoba - nepodnikateľ v pozícii spotrebiteľa. Ide o pomenovaný zmluvný typ, ktorým sa veriteľ v pozícii dodávateľa zaviazal poskytnúť dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom, určitý rozsah služieb vrátane vedenia bežného účtu, na ktorý si žalovaný vkladal svoje peňažné prostriedky s jeho voľnou dispozíciou, ale aj s dispozíciou banky, pokiaľ jej dal príkaz na úhradu v prospech tretích osôb a pokiaľ mal na účte dostatok vlastných finančných prostriedkov. Ak však banka zrealizovala príkazy a na účte dostatok finančných prostriedkov žalovaný nemal, musela banka použiť vlastné prostriedky a týmto okamihom žalovanému poskytla úver. Tým istým okamihom došlo aj k nepovolenému prečerpaniu a žalovaný bol povinný prečerpanú sumu vrátiť žalobcovi, čo však neurobil.

23. Bežný účet má obvykle charakter účtu, ktorého majiteľ môže disponovať s čiastkami, ktoré sa na ňom nachádzajú len do ich vyčerpania, pokiaľ nemá s bankou dohodu o tom, že je možné z účtu čerpať finančné prostriedky aj po vyčerpaní peňažných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte, čím majiteľ účtu získava možnosť tzv. dovoleného prečerpania finančných prostriedkov vo väčšom rozsahu, než ich v skutočnosti na účet vložil. Tieto prostriedky potom čerpá tak, akoby si vzal úver, avšak bez potreby uzatvárať samostatnú zmluvu o úvere. K čerpaniu úveru teda dôjde konkludentným konaním klienta, preto je aj tento spôsob čerpania úveru podrobne upravený vo všeobecných obchodných podmienkach banky, ktoré majú pre uzatváranie zmlúv o bežnom účte a pre vedenie bežných účtov podstatný význam. Všeobecné obchodné podmienky majú povahu obchodných podmienok podľa § 273 ods.1 Obchodného zákonníka, ktoré musia byť stranám uzatvárajúcim zmluvu o bežnom účte známe, prípadne musia byť pripojené k návrhu zmluvy. Pre platné uzatvorenie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Dlh klienta na bežnom účte je teda záväzkom zo zmluvy o bežnom účte a banka má právo na zúčtovanie vykonaných platieb na ťarchu majiteľa účtu, čomu zodpovedá povinnosť majiteľa účtu uvedený dlh splniť.

24. Z predloženej zmluvy o bežnom účte mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný nemal na svojom účte povolené prekročenie. Vo vzťahu k zápornému zostatku na žalovaného bežnom účte išlo teda od začiatku o nepovolený debetný zostatok, ktorý bol splatný ihneď, resp. v zmysle všeobecných obchodných podmienok. K vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu preto zo strany banky nedochádza a žalovaný sa dostáva do omeškania s vrátením, resp. vyrovnaním nepovoleného prečerpania na účte prvým dňom po vzniku nepovoleného prečerpania, čo vyplýva z výpisov k príslušnému účtu.

25. V prejednávanej veci sa majiteľ účtu - žalovaný dostal prečerpaním finančných prostriedkov na svojom účte do stavu mínusu, v dôsledku čoho patria banke z takto poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému úroky dohodnuté v zmysle bodu 3.3 písm. m) a n) v spojení s bodom 3.11. všeobecných obchodných podmienok s tým, že úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých nad rámec zostatku na účte. Nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy o bežnom účte, ktoré má za následok nielen právo banky požadovať úroky za prečerpanie (s touto povinnosťou počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v § 18 ods. 1), ale má právo aj na zrušenie takéhoto účtu, kedy záväzkový vzťah medzi zmluvnými stranami končí. Z ustanovení všeobecných obchodných podmienok, ktoré obsahujú dojednania o úroku pre prípad nepovoleného prečerpania, vyplýva, že tieto kopírujú zákonnú úpravu, pričom úprava nároku na úrok pri prekročení uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach nie je žiadnou špecifickou zmluvnou podmienkou, ale vyplýva z ustanovení Obchodného zákonníka ako aj zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Podstatnou skutočnosťou v prejednávanej veci je, že záporný zostatok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou a nárok naň je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré tvoria prekročenie.

26. Odvolací súd zastáva názor, že žalobca má nárok žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky v dôsledku vzniku nepovoleného prečerpania na účte žalovaného a nie v dôsledku zosplatnenia, ako mylne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že

žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dohodnutého úroku z prekročenia za podmienok, na akých sa zmluvné strany dohodli, t.j. vo výške 17,90 % ročne.

27. Na základe uvedeného odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej druhej výrokovej vete tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi aj zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 444,93,- Eur od 09.10.2018 do zaplatenia.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).